

РЕШЕНИЕ

№ 803

гр. Сливен, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира Д. Кондова

при участието на секретаря Маргарита Анг. Андонова
като разгледа докладваното от Красимира Д. Кондова Гражданско дело № 20232230102411 по описа за 2023 година

Предмет на разглеждане е иск с правно основание чл.432, ал.1, вр.чл.498, ал.3 КЗ.

Ищцата твърди, че на 10.12.2021 г. около 15:30 ч, в гр. Сливен бул. „Бургаско шосе“ до бл. 63 на пешеходна пътека, л. а. „Опел Зафира“ с рег. ***, управляван от Р. Й. К. и застрахована при „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД я блъснала. Сочи, че отговорността за ПТП било на водача на л. а. „Опел Зафира“ с рег. № ***, който с непредпазливото си и неправомерно поведение виновно допуснал настъпването на ПТП в пряка причинно-следствена връзка, с което били и последвалите увреждания на пострадалото лице,

Ищцата получила счупване на тазобедрена става, болки в кръста (изкривяване на гръбнака) и други телесни увреждания. За инцидента било образувано ДП № 1664/2021 г. по описа на РУП - гр. Сливен, по което към настоящия момент имало налице влязъл в законна сила акт - споразумение по НОХД 941/2022г. по описа на Районен съд - гр. Сливен, с който делинквентът бил признат за виновен. Виновният за ПТП водач към датата на събитието имал валидна застраховка „ГО“ при ответното дружество

Твърди, че били изпълнени изискванията на чл. 380 КЗ, като ищцата

депозирала писмена застрахователна претенция за неимуществени вреди, получена от ответника от 16.12.2022г. с приложени документи и била образувана щета. Отговорът на предявената претенция бил обективиран в Писмо от 27.02.2023г. на ответника, посредством което застрахователната компания уведомила ищцата, че описаните в претенцията разходи не съответствали на разходите за лечение.

Ищцата счита, че законна лихва следва да се дължи на основание чл.429, ал.3 КЗ от дата на депозиране на извънсъдебната претенция за имуществени вреди - 16.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

В пряка причинно-следствена връзка с гореописаното ПТП ищцата получила счупване на тазобедрена става, болки в кръста (лумбаго, изкривяване на гръбнака), предна кост и други телесни увреждания, поради което била хоспитализирана по спешност, травматичен шок и фрактури на таза и L1, поради което след овладяване на шока била приета в ОТО за оперативно лечение на фрактурата на бедрената шийка. Операцията била осъществена на 15.12.2021г., по време на която била осъществена екстирпация на бедрената глава и шийка, интертрохантерна резекция, римиране на бедрения канал с костна пила и била поставена костна тапа № 12. Впоследствие била положена костна ендопротеза - стебло № 10 и главична компонентна с глава 48-28-0, и е репонирана в ацетабулума. За да бъде извършено лечение и проследяване на ищцата след претърпените телесни увреждания, ищцата била поставена под постоянно наблюдение в хоспис в гр. Черноморец – „Хоспис Миладиноски" ЕООД в непосредствена опасност за живота.

Иска се от съда осъждане на ответника да заплати на ищцата сума в размер на 11 040 лв., обезщетение за претърпени имуществени вреди във връзка с получените телесни увреждания, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на уведомяване с извънсъдебната претенция - 16.12.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът депозирал отговор на исковата молба, с която оспорва претенцията по основание и размер. Оспорва фактическите твърдения на ищцата, че извършените плащания били необходими и били в причинно - следствена връзка с процесното ПТП, както

и че ползването на хоспис и съответните услуги били причинени единствено поради причинения от процесното ПТП негативен резултат, изразяващ се в телесни увреждания на ищцата. Оспорва наличието на съответствие на услугите, описани в представените разходни документи на условията по представения Договор за настаняване, сключен с „Хоспис Миладиноски“ ЕООД. Липсвали доказателства за извършването на фактурираните услуги /медицински документи относно извършените рехабилитации и физиотерапия, както и относно извършените процедури с барокамера - амбулаторни листове с назначените и извършени процедури/. В договора липсвала определена цена за предлаганите услуги, както и ясно посочване на самите предлагани услуги.

Оспорва се и осигуряването на „палеативни грижи съгласно договор“, както и „санитарни материали“ поради липсата на каквато и да било конкретика в какво са се изразявали те. В договора не било посочено в какво се изразяват фактурираните палеативни грижи, нито санитарни материали, нито физиотерапия и рехабилитация. Оспорва посочените цени за предоставени услуги, като завишени с оглед обичайните цени за предоставянето на такъв вид услуги.

По отношение на акцесорната претенция за присъждане на лихва оспорва претенцията от посочената в исковата молба дата. Сочи, че началната дата, от която застрахователят дължал изплащане на законна лихва за забава била уредена в разпоредбата на чл.497, ал.1 КЗ, поради което оспорва претенцията за законна лихва преди тази дата.

Иска се отхвърляне на претенцията, евентуално да се намали претендирания размер до такъв, съобразен с конкретните обстоятелства в настоящия случай и съдебната практика при определянето на обезщетение по аналогични случаи, както и с обичайните цени за предоставяне на услуги. Претендират се разноси, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след преценка и анализ на събраната в хода на процеса доказателствена съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

На 10.12.2021 г. около 15:30 ч., в гр. Сливен бул. „Бургаско шосе“ до бл. 63 на кв. „Стоян Заимов“ на пешеходна пътека при управление на лек автомобил „Опел Зафира“ с рег. № СН 5995 СН, управляван от Р. Й. К. и застрахована при „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, било реализирано ПТП, като на ищцата били нанесени телесни увреждания.

С влязло в сила споразумение по НОХД № 9471/2022г. на СлРС виновният за ПТП водач Р. Й. К. била призната за виновна в това, че на

10.12.2021 г. около 15:30 ч., в гр. Сливен бул. „Бургаско шосе" до бл. 63 на кв. „Стоян Заимов“ на пешеходна пътека при управление на лек автомобил „Опел Зафира" с рег. № ***, нарушила правилата за движение по пътищата чл.20, ал.1 и ал.2 ЗДвП, чл.21, ал.1 ЗДвП, чл.116 ЗДвП и чл.119, ал.1 ЗДвП и по непредпазливост причинила средни телесни повреди на ищцата, изразяващи се в счупване на шийката на бедрена кост на десния крак, довело до трайно затрудняване на движенията на долен десен крайник, счупване на ръба на левия ацетабулум и долното рамо на лявата пубисна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на долен ляв крайник и счупване на тялото на първи лумбален прешлен, довело до трайно затрудняване на движенията на снагата – престъпление по чл.343, ал.3, предл.последно, б.„а“, предл.2, вр.чл.343, ал.1, б.„б“, предл.2, вр.чл.342, ал.1 НК, като ѝ било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от единадесет месеца, чието изпълнение било отложено на основание чл.661 ал.1 НК за изпитателен срок от три години, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година и два месеца.

Страните не спорят за осъщественото ПТП и неговия механизъм, а също и за това, че към датата на реализиране на ПТП виновният водач е имал валидна застраховка „ГО на автомобилистите“ с ответника застраховател.

На 21.12.2021г. ищцата сключила договор за настаняването ѝ в Хоспис Миладиноски ЕООД, като в него е посочено, че тя е пациент, числящ се към трета група. Приети са по делото 7 бр. фактури, ведно с фискални бонове към тях, издадени на ищцата от този хоспис, установяващи извършени палиативни грижи, съобразно договора, рехабилитация и физиотерапия и др. услуги на обща стойност 11 040 лв.

По делото е приета и медицинска документация, свързана с нанесените телесни увреждания на ищцата, които съдът не следва да анализира подробно, доколкото те са били обект на обстойно проучване от вещо лице, изготвило съдебна експертиза по делото.

На 16.12.2022г. ищцата предявила пред ответника застрахователна претенция за заплащане на имуществените вреди в размер на 11 040 лв., ведно с разходооправдателни документи. Съответно била заведена преписка № 43072952100315 и с писмо от 27.02.2023г. ответното дружество отказало заплащане на обезщетение на ищцата.

В хода на процеса е изготвена и изслушана съдебно-медицинска експертиза за установяване телесните увреждания на ищцата, получени при настъпилото и описано по-горе ПТП. Според заключението на вещото лице, ищцата получила автомобилна травма (блъскане на пешеходец, пресичащ пешеходна пътека отстрани отдясно с лявата половина на предните състави на лек автомобил), изразяваща се в следните телесни увреждания: съчетана травма протекла в началото с картината на травматичен шок, по повод на който била хоспитализирана в ОАИЛ при МБАЛ „Д-р Иван Селимински“ АД - Сливен за наблюдение и лечение на шоковото състояние; контузия на гръдния кош с дифузна палпаторна болезненост по лява и дясна половина на гръдната стена; контузия в областта на лява тазобедрена става и лява половина на таза с данни от образните изследвания за счупване на ацетабулума (*ставната ямка на таза, в която затяга главата на бедрената кост*) и долното рамо на лявата пубисна (*лонна, срамна*) кост; счупване на шийката на бедрената кост на десния крак, в областта на нейната основа, наложило извършването на оперативна интервенция и частична подмяна на тазобедрената става; контузия на поясния сегмент на гръбначния стълб с клинични и от образните изследвания данни за счупване на тялото на първи лумбален (*поясен*) прешлен (*Li*), без стесняване на гръбначномозъчния канал и компресия на гръбначния мозък.

Според вещото лице медик съчетаната травма със засягане на гръдния кош, костите на таза и двата долни крайника са наложили специализирано лечение на ищцата и извършване на оперативна интервенция. Уврежданията в областта на бедрената кост на десния крак, лявата пубисна кост и левия ацетабулум били свързани с продължително затрудняване движенията на двата долни крайника в началните месеци след травмата до почти пълно обездвижване. Това налагало полагане на постоянни грижи от други лица за такива пациенти. Палиативните грижи били област в здравеопазването, която е фокусирана върху намаляването и предотвратяването на страданието на пациентите. Палиативната медицина има мултидисциплинарен подход, който разчита на съдействие от страна на лекари, фармацевти, сестри, социални работници, психолози и други здравни професионалисти при съставянето на план за грижи за намаляване на страданието във всички области от живота на пациента. Палиативните грижи били специализирани медицински грижи, които имат за цел да облекчат състоянието и симптомите на пациенти,

страдащи от сериозно заболяване, както и да понижат техните нива на стрес. Успехът на палиативните грижи се изразявал в подобряването на качеството на живот на засегнатите пациенти и техните семейства. Това можело да бъде постигнато с помощта на специално обучен екип. Видът на палиативните грижи зависел от конкретните нужди на съответния пациент, а не от прогнозата за неговото заболяване. Те можели да бъдат прилагани по всяко време в хода на болестта и нейното лечение, както и във всяка една възраст. Колкото по-рано започнели палиативните грижи, толкова по-добри щели да бъдат резултатите за пациента.

Експертът посочил, че описаните в материалите по делото рехабилитационни процедури, лечение с хипербарна оксигенация (*барокамера*), физиотерапевтични процедури се използвали при такъв тип увреждания, като на ищцата, имали благоприятен ефект върху цялостното възстановяване на пациента и по-скорошното му завръщане в максимална степен към дейностите от ежедневия живот.

Здравословното състояние на ищцата изисквало полагане на палиативни грижи и прилагането на описаните медицински манипулации и процедури били необходими и обосновано приложими при тези увреждания, като техният вид, брой, честота и продължителност се определяли от съответните специалисти, съобразно степента на възстановителните процеси.

По делото е допусната, изготвена и изслушана съдебно икономическа експертиза. Според изготвилото я вещото лице средната цена за палиативни грижи, съгласно представените от ищцата документи, относими към същия период и за същия регион, на база извършени справки за цени на палиативни грижи в „Хоспис Света Анна“, гр. Бургас, с. Лъка и „Университетска многопрофилна болница за активно лечение - Бургас“, Отделение за долекуване (Хоспис) е 1 800 лв. на месец, или за 7 месеца в размер на 12 600 лв. При изслушване на това вещо лице в открито съдебно заседание, проведено на 26.10.2023г. се установи, че експерта взел предвид посоченото в договора на ищцата за палиативни грижи, че тя е пациент трета група. Направил е изчисление, че ако е втора група пациент средната цена за тези грижи за месец би била 1 475 лв. и съответно за седем месеца 10 325 лв.

Горната фактическа обстановка е несъмнена и се установява от събраните по делото писмени доказателства и писмени доказателствени

средства.

Съдът кредитира изцяло заключенията на изготвените и изслушани съдебни медицинска и икономическа експертизи, като неоспорени от страните и изготвени от вещи лица, разполагащи с необходимата за съответната област компетентност.

Приетото за установено от фактическа страна, обуславя следните правни изводи:

Предявеният пряк иск от увреденото лице против застраховател за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди от непозволено увреждане, причинено от застрахования по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ, ведно със законната лихва за забава, считано от деня на предявяване на претенцията – 16.12.2022г. до окончателното изплащане е допустим, доколкото ищецът изпълнил задължението си по чл.380 КЗ да предяви претенцията си пред застрахователя, т.е. е изпълнена разпоредбата на чл.498, ал.3 КЗ и получил отказ за плащане.

Разгледан по същество се явява основателен и доказан в пълен размер.

Законодателят, посредством разпоредбата на чл.432, ал.1 КЗ признава в полза на увредения, спрямо който застрахования е отговорен правото на пряк иск срещу застрахователя за заплащане на обезщетение за причинени вреди. Чрез този иск се реализира материалното право на увреденото лице на обезщетение за вредите, причинени виновно от застрахования на плоскостта на непозволеното увреждане. Това право се упражнява срещу застрахователя по силата на съществуващото между него и причинителя на увреждането застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“.

При този вид иск ищецът следва да установи настъпването на конкретни вреди, като пряка последица от виновното поведение на конкретно лице, т.е. фактическия състав на чл.45 ЗЗД, а наред с това и наличие на застрахователно правоотношение по застраховка „ГО“ между причинителя на вредите и ответника- негов застраховател.

В конкретния правен казус материалните предпоставки на предявената претенция се установяват безспорно от представените писмени доказателства и назначените в хода на процеса съдебни експертизи. Съдът взе предвид и влязлото в сила споразумение по отношение на виновния за ПТП-то водач, на

основание чл.300 ГПК по въпросите за извършеното деяние, неговата противоправност и виновността на дееца.

По делото не е спорно обстоятелство и наличието на застрахователно правоотношение между виновния причинител на вредата и ответника – застраховател.

Размерът на иска за имуществени вреди – платени палеативни грижи и други услуги, вкл. и медицински консумативи се доказаха по безспорен начин от представените договор между ищцата и хосписа, в който била настанена за грижи, фактури и фискални бонове към тях.

Неоснователно е възражението на ответника, че разходите на ищцата, съобразно издадените й фактури не били наложителни. Според вещото лице медик, уврежданията в областта на бедрената кост на десния крак, лявата пубисна кост и левия ацетабулум били свързани с продължително затрудняване движенията на двата долни крайника в началните месеци след травмата до почти пълно обездвижване на ищцата. Рехабилитационните процедури, лечение с хипербарна оксигенация (*барокамера*), физиотерапевтични процедури се използвали при такъв тип увреждания и били необходими и обосновано приложими в случая.

Налице са всички законови предпоставки за уважаване на исковата претенция в пълен размер от 11 040 лв., имуществени вреди.

Законната лихва за забава върху определеното обезщетение, следва да се присъди от датата на предявяване на застрахователната претенция – 16.12.2022г. Ответникът, в качеството си на застраховател, дължи обезщетение независимо, че за периода от предявяване на застрахователната претенция (което има характер на уведомяване на застрахователя за настъпването на застрахователното събитие) до дата на която е следвало да се произнесе, застрахователят не е в забава по чл.497, ал.1 КЗ, за този период той дължи законна лихва за забава върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди, но на основание чл.429, ал.3 КЗ, вр.чл.493, ал.1, т.5 и чл.429, ал.2, т.2 КЗ, доколкото лихвите, прибавени към обезщетението за неимуществени вреди, не надхвърлят застрахователната сума. За периода от датата на увреждането до датата на уведомяването му, той не дължи лихвата за забава, тъй като отговорността му е ограничена от чл.429 ал.3 КЗ.

С оглед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати

на пълномощника на ищцата адв. Г. Г. Р. на основание чл.38 ЗАДВ в размер на 1 393,60 лв., определено по чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответното дружество бива осъдено да заплати по сметка на СЛРС в полза на бюджета на съдебната власт сума в размер на 441,60 лв., държавна такса.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.432, ал.1 КЗ „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1000, район Триадица, бул.“Витоша“ № 89Б **ДА ЗАПЛАТИ** на С. С. Х., ЕГН: ***** от гр.**, кв.“**“, бл.**, вх.**, ап.**, **сума в размер на 11 040 лв. / единадесет хиляди и четиридесет лева/**, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди по следните фактури: № 2000000500/20.01.2022г.; № 2000000512/21.02.2022г.; № 2000000523/21.03.2022г.; № 2000000541/25.04.2022г.; № 2000000557/21.05.2022г.; № 2000000583/22.06.2022г. и № 2000000612/01.08.2022г., издадени от „ХОСПИС МИЛАДИНОСКИ“ ЕООД гр.Черноморец, обл.Бургас, във връзка с получени телесни увреждания, изразяващи се в съчетана травма; контузия на гръдния кош с дифузна палпаторна болезненост по лява и дясна половина на гръдната стена; контузия в областта на лява тазобедрена става и лява половина на таза с данни от образните изследвания за счупване на ацетабулума (ставната ямка на таза, в която затяга главата на бедрената кост) и долното рамо на лявата пубисна (лонна, срамна) кост; счупване на шийката на бедрената кост на десния крак, в областта на нейната основа, наложило извършването на оперативна интервенция и частична подмяна на тазобедрената става; контузия на поясния сегмент на гръбначния стълб с клинични и от образните изследвания данни за счупване на тялото на първи лумбален (поясен) прешлен (L1), без стесняване на гръбначномозъчния канал и компресия на гръбначния мозък, следствие възникнало на 10.12.2021г. около 15:30 ч. ПТП, в гр. Сливен бул. „Бургаско шосе“ до бл. 63 на кв.“Стоян Заимов“ на пешеходна пътека при управление на лек автомобил „Опел Зафира“ с рег. № СН 5995 СН, управляван от Радостина

Й. Кръстева, ведно със законната лихва, считано от 16.12.2022г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл.38 ЗАдв „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1000, район Триадица, бул.“Витоша“ № 89Б **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Г. Г. Р. от гр.София, п.к. 1000, ул.“Христо Белчев“ № 2, четвърти полуэтаж, офис 4, тел.: 0876700846,advokatradkov@gmail.com, **сума в размер на 1 393,60 лв. / хиляда триста деветдесет и три лева и 0,60 ст./**, адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.6 ГПК „ДЗИ –Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1000, район Триадица, бул.“Витоша“ № 89Б **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на СЛРС в полза на бюджета на съдебната власт, **сума в размер на 441,60 лв. /четиристотин четиридесет и един лева и 0,60 ст./**, държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____